

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Jánosi-utca 54. szám. Ide intézendő a lap szemlémi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előzetes díja:

Egész évre . . . . . 8 korona
Fél évre . . . . . 4 korona
Negyedévre . . . . . 2 korona

Tanítóknak egész évre 4 kor.
fél évre . . . . . 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorági-utca 1. szám a a könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadóhivaltalított előfizetés, hirdetés, nyiltér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petítor térfogata . . . . . 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás után . . . . . 60 fillér.

Nyiltér:

Egy sor . . . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont” kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legezelszerűben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Járványos betegségek és az iskolák.

A gyermekek között uralkodó halandóság a legutóbbi időben oly nagy arányokat öltött az országban, hogy apró társadalmunk eme nagymérvű pusztulása minden igaz hazafi szívében a megdöbbenéssel vegyes fájdalom érzetét költi föl. És méltán, mert ha kissé gondolkozunk ezen közegészségügyi miszeriák felett, arra a szomorú meggyőződésre jutunk, hogy e bajok forrása egyedül azon közönységekben rejlik, mely első sorban a kormány, de nem kis mértékben a magyar társadalom részéről is lépten-nyomon tapasztalható. Mostoha bánásmódban részesül a közegészségügy, felülről is alulról is. Ennek tulajdoníthatók aztán azok a nyomorúságos állapotok, melyek míg egyrészt közegészségügyi viszonyainkat a legsötétebb színben tüntetik föl a művelt világ előtt, másrészt természetes forrásai lettek a legutóbbi időben járványszerűen fellépett diphteritis s egyéb gyilkos betegségeknek. Védekezésünk ezen betegségekkel szemben oly kezdetleges, hogy nincs kilátás arra, miszerint tőlünk addig, míg emberölő munkájuk végéhez nem érnek, megszabadulhassunk. Már az eddigi hivatalosan constatált adatok szerint tizezzerre megy fel azon gyermekek száma, kik a diphteritisz áldozatai lettek. Ha ez így tart tovább, úgy a legifjabb nemzedék, a jövő reménye teljesen kipusztul. Pedig Széchenyi, a legnagyobb magyar szavaival élve, oly kevesen vagyunk, hogy még az apagyilkosnak is meg kell kegyelmeznünk, mivel magyar. . . .

A képviselőház legutóbbi ülésén sok szép beszéd lett elmondva; s úgy látszik, maga a kormány is tarthatatlannak találja azt az állapotot, mely a közegészségügy körül észlelhető; gyökeres reformra készül, mely felett mi csak örömlünknek adhatunk kifejezést kapcsolatban abbéli óhajunkkal, hogy céljai megvalósításában

ne engedje magát a kormány pénzügyi tekintetek által korlátoztatni, mert ott, hol emberélet megmentése forog szóban, finanziaális nehézségeknek nem szabad felmerülni.

Jelen cikk tulajdonképeni tárgyát azonban az iskolának járvány idején való bezáratása képezi. Célom itt ugyanis kimutatni azt, vajjon az iskolák szünetelése járványos időben csakugyan elejét veszi-e a betegség tovább terjedésének, vagy nem? Mindenekelőtt megjegyzem, hogy én ennél a kérdés megvitatásánál a már sok tanfőrfü által elfoglalt álláspontra helyezkedem.

Jelenleg abból áll járványos betegségek elleni védekezésünk, hogy az iskolát, ha abban egy két gyanús megbetegedési eset előfordul, nyomban két, sőt négy hétre bezáratjuk. Pedig a tapasztalat azt igazolja, hogy a járvány az iskola szünetelése alatt is csak tovább szedi áldozatait, sőt rendszeren. Minthogy ezen intézkedést egyedüli üdvözítőnek tartjuk, még nagyobb mérvet ölt. Miből önkényt következik, hogy az iskola a legkevésbé sem terjesztője a járványnak, hanem ellenkezőleg gyakori orvosi vizsgálat mellett egyike azon helyeknek, hol a betegség nem képes termékeny talajra találni. Az iskolába ugyanis csak egészséges gyerekek járnak fel, kik között a betegség nem terjedhet. Feltéve azt az esetet, hogy a gyermek az iskolába betegszik meg; ilyenkor kötelessége a tanítónak a gyermeket azonnal hazaküldeni. A betegség első tüneteiben még nem ragályos természetű, csak későbbi lefolyásában válik azzá.

Tekintetbe véve továbbá azon körülményt, hogy iskolába a gyermekek szigorubb felügyelet alatt vannak, tekintve, hogy a tanterem tisztaság, kellő hőmérséklet, tiszta levegő szempontjából kifogás alá nem eshetik; tekintve végre azt, hogy a szünetelés által a tanítási cél megvalósítása rendkívül meg van nehezítve; az iskolának jár-

ványos betegség miatti bezáratását fölöslegesnek, paedagógiai szempontból káros hatásúnak tartom.

A tankötelezettség fogalmából kifolyólag köteles minden szülő anyagi helyzetre való tekintet nélkül tanköteles gyermekét iskolába járattatni. Az iskolakötelesek egy meg nem vetendő százalékat a szegény nép gyermekei szolgáltatják. — Jól tudjuk azt, hogy a szegény szülők anyagi gondjaik közepette nem sokat törődhetnek gyermekeikkel. Haza kerülve az iskolából, rendszeren felügyelet nélkül lézengnek az utcákon, megfordulnak olyan helyeken is, hol a betegség csirái tenyésznek, hol tehát ki van téve a veszedelemnek. Ilyen gyermekekre nézve az iskola valóságos menhely.

Mindezekből levonva a konzekvenciákat, egész bátran állíthatom, hogy az iskolát járvány idején szükségtelen bezárni, mivel ezen intézkedés a betegség terjedésének gátat nem vet, hanem inkább annak nagyobb mérvű terjedését elősegíti. A szünetelésnek kivételesen akkor volna helye, ha a betegség okozta mulasztások száma annyira felszaporodnék, hogy e miatt iskolai előadások megtartása a tanítás sikerének, a fokozatos haladásnak kockázatásával járna. Csakis ez esetben tartom czélszerűnek az iskola bezáratását.

Jánossy Gyula.

A nőegyesület jelmezestélye Rimaszombatban január 28-án.

Motto: . . . oh én édes álmaim!
Mind eltűntek, szétrepültek,
Mint kőd a szél szárnyain . . .

Flammarionnak, a költő természetudósának, szerte len képzeletében egy más világ sejtelméje, mely elűt minden tényleg létező vallásos felfogástól; tul van az Elisiumon, tul a Wallhalán s mesebb Mahomed hetedik egénél. E más világ sajátos lakói örökéletűek s örökifjak, kiknek sejtelmük sines a bubánatról, az élet ezer nyi szükségéről, a verejtékes munkáról; a legmerészebb

Mátyás királyról annyi pajkos rege, annyi sok szerelmi kaland számtalan helyhez fűzve kering országszerte, hogy ha az mind megtörtént vele, élete nem állott egyébből, hanem csupa regényes szerelmeskedésből. Pedig talán egyebet is eszelekedett, legalább a történelem nagy honböldogító, ország növelő és virágzóttató tetteket jegyzett fel róla. — Ezek között nem utolsó, hogy kiüzte Magyarországból, vagy pedig a hatalmas fekete seregbe vette föl a híres esch martalóczokat, a zsebrákokat.

Giskra esch vitézei kemény gyerekek voltak. Keménységök nem a hazai erényben állott, hanem eselszövő fortélyos ravaszágban. Mind a vakandok, összeturták Felső-Magyarországot. Váratok építettek, s azokból titkos ki- és átjárókat. Ha az egyiket rájuk gyújtották, szépen el- és átjárógtak a másikba. Akárcsak az ürge, míg az egyik lyukon akarnak kiönteni, a másik meg nem sejtett és el nem zárt nyíláson pedig kiszalad. Tessék aztán az ilyenekkel harszolni! A magyar nyílt ellenséget szeretett mindig, s ki nem állhatta eleitől kezdve a sunyi bujkálkodást. Már ősz szittyé hőseink azt üzenték Cyrusnak: ha csak a föld alá nem rejtőzöl, mint az egér, nyílaink fognak elpusztítani.

No hát így rejtőzködtek a föld alá a eschek. Husz álló esztendeig kijátszóttak minden személyes vitézséget és hadvezéri talentumot. Urai voltak csaknem egész Felső-Magyarországnak. A váratok elfoglalták, s melléjük még valamennyi megyét ujonnan készített deszka erődítményekkel rakták tele.

Ilyen volt Gömörmegyében is igen számos, de valamennyi közt a legnevezetesebb a derenesényi. És itt kezdődik már az a rege, melyet a derenesényi szöke tót legény furulyázgat szeretőjének, a pufók Hankának. Ez pedig szent igaz. Higyjük el, mert megharagszik reánk Lipócz, Szilistye, Ispánmező, Ujvácsár és mind a hány tót falu fekszik a hajdan híres derenesényi vár tövében. Ritka eszme van benne kifejezve: a magyar esch ölelkezés. — Már csak azért is méltó lesz elmondani, főként most, mikor a eschek olyan felette igen jó barátaink. De az ölelkezést a esch kezdte. A dolog ugyanis úgy történt, hogy . . .

Giskra 1463-ban fölépítette a derenesényi deszkavárat. Reabizta annak gondviselését leghűségesebb vezérére, Walgathára. Valgatha vitéz is volt, de még

T Á R C Z A.

Prolog.*)

Ne mondjátok kores az Árpád népe,
Ne mondjátok, rendületlen áll!
Mint a szikla fenn a bérezek ormán,
A viharral ma is szembe száll:
Zendüljön csak még egyszer a nóta,
Egy fél világ regét mondhat róla.

Szent eszmékért ma is lángra gyulad,
Lángra lobban minden érzete;
Mint a naptény az alkonyi tájat,
Ideálját fényvel vonja be. . . .
Hány tetteről szóljak a magyarnak,
Mit nevezni nem lehetne nagyinak?!

A esatáknak pusztító tüzeben
Győzelmét csodálta fél világ.
Magyar ajkról elröppent magyar szó
Teremté az Akadémiát. . . .
Elbeszéljem, hogy a diesők szobra
Büszkén miért tekint le a magyarra?!

Nem beszélem . . . nines most erre szükség;
Nagy volt, nagy lesz mindig a magyar!
Meváltja azt — ha vére árán is —
Azt a jót, mit jó lelke akar.
Nyitottan áll a szíve, erszénye,
Mindkettőnek jó szó a vezére.

Fel tehát, fel! a jelennek percét
Lepkeként ne hagyjuk szállni el;
A dieső mult ragyogó emléken
Dobbanjon meg minden hű kebel.
Szent ugyan, mi erre szólit minket,
Lelkesülés csak szent ügyet illet.

Imát küldök az egek Urához,
Hogy megértük ezt a nagy napot,
Mely szent ügyeit fellelkesült szívvel

*) A gömörmegyei díjok-segélyező egyeslet 1893. február 1-én tartott hangversenyén elszavalta a szerző.

Áldozni e helyre elhozott.
Nagy nap ez, nagy! Kisugárzó fénye
Hajnal fest egy szebb jövő egére.

Nem oly rég volt — alig egy félve —
Virult a völgy, zöldelt a berek;
Mint a feeske fészket rakni készült
Egy kiesény, de lelkesült sereg.
Fészket rakni: boldogabb jövőnek,
Mihez a lét számai fűződnek.

Melyre léptek — tisztult szív verése
Jelölte ki a merész utat
S mint az őrtűz a setét vadonra:
Hintet arra fényt az öntudat —
A reménység, ez a gondos dajka
Vezette el a kikötő partra.

Itt a jótékonság istennője
Oltárt emelt, melyhez a követ
Általok, a ti jóságokból
Hordta össze a szent kegyelet.
Áll az oltár! Van áldozó papja:
Itt látom mind koszoruba fonva

Üdvözlésre készen áll a szívem:
Üdvözöllek szívből titeket,
Kik a jóban előmenetelre
Segítetek azt az egyt-tet:
Azt, a melynek egy a vágya: élni,
Küzdve bár, de küzdve is segélni,

Üdvözöllek a haza nevében:
Mert ki jót tesz, az hazát szerez;
Mert ki áldoz, egy a vágya annak:
Boldogítani hont és nemzetet.
Adjja Isten: szívetek jósága,
Fényt derítsen a magyar hazára!

Mihályi Lajos.

Zelmira.

Regés elbeszélés S. Szabó Józseftől.

Mátyás királyról szól a rege. Bús vonatottsággal furulyázza a derenesényi tót legény szeretőjének, jóllehet az nem Zelmira, hanem legfőllebb Hanka.

költői fantáziának extraktumai e lakók, kik egyenként annyira tökéletesek, mint a földi élet legképzesebb lényei együttvéve. Eszük több mint a földi embereknek s szívökben csak nemes érzelmek lakik. Nem dolgoznak, mert nincs szükségük rá, — hanem azért a legkomplicáltabb munka elvégzésére képesek s vannak szárnyaik is, hogy repülhessenek, ha kedvük tartja. A mi széppé teszi a galambot, kedvessé a rózsát s nefelejtset, vonzóvá az erejéről bálmulatos oroszlánt: az ő tökéletes szervezetükben, testalkatásukban mind megvan. E mesés világ a költő tudás sejtelmé szerint a nagy komolyságot, melylyel tudományos tapasztalatai alapján, ama lények valószínűségeit előnkbe tárja, szerénytelenség nélkül nem mondhatnók, hogy a nagy francia esillagász állításaihoz kétség fér. Annyi bizonyos, hogy a hétköznapi világnál van egy szebb világ is, de nem a Mars bolygón, hanem itt a földön az északi szélesség 45° alatt a nemzetközi dél vonaltól alig két percnyi távolságra, a világ kelte közepében, Rimaszombatban.

És hogy ez minden kétségen felülálló szent igazság, bizonyítja a régi krönika, mely szerint az Ur istennek az a zsákja, melyből az embereket megillető szépséget és bájot meglehetősen szűk marokkal szokta vala osztogatni a mindeneknek alkotója, épen Rimaszombatban és vidékén szakadt ki. Ez az oka annak, hogy nálunk sokkal több szép nő van, mint bárhol a világon. Tessék erről meggyőződni bárkinek egy thea estélyen, hangversenyen, vagy bálon, avagy épen akkor, mikor Flammarion merész fantáziájának alkotásait, a Mars lakóit, egy jelmezből keretében Rimaszombatnak és vidékének növényvilágát bemutatja. Ott van a róza, nefelejtés, Margitvirág, pálma, jégvirág, napraforgó, vadrózsa, sellő, vizitündér, vadmaeska, vihar, villám, kagyló a földi kellem és báj megszemélyesítői a XIV. Lajos korát híven visszatükröző marquis-nő, s a sivatag vadont paradicsommá varázsoló pástornő, az elhanyagolt Hellász régi fényére emlékeztető görög, eszempész, spanyol utcai énekes, schweiczi, norvégiai nő, baba tündér, magyar menyecske, egyszóval mindaz, a mit a női leleményesség egy estélyen előnkbe tárhat.

A nőgyesület választmányának valóban szerencsés gondolata volt e jelmez-estély létrehozása. Már az újdonság ingerével is hatott, mert több mint egy évtizede annak, hogy hasonló multság részesei rem voltunk, s az új nemzedék is, ki tudja nem fog-e később ugy emlékezni vissza rá, mint egy tündérmesére? Mert ugy a jelmezeken, mint a társaság csoportjaiban voltak festői esetre érdekes részletek s szintegy sajnáljuk, hogy egy amateur fényképész legalább pillanatnyi felvételeket nem eszűzött egyes csoportokról.

A gyűlékezés 9 óra tájban kezdődött. A nőgyesület nagydíjű elnökét Bornemisza Lászlóné urnot belépésekor a Rákóczi induló hatalmas akkordjaival fogadta az előzőeken rendezőség s egy pompás kamélia esokorral is kedveskedett neki, egyuttal felkísérte az elnökség részére felállított esinos tribünre. Nemsokára fényes hölgy társaság gyűlt össze körülötte szebbnél-szebb jelmezeken és béli toiletteken. A házi asszonyi teendőkben kiváló részt vettek magunknak Molnár Józsefné, Kern Adolfné, Terhes Pálné és Sárkány Imréné urnök, kik a szivar, pezsgő és hűsítő italok elarusítása körül a legszebb sikerrel fáradoztak. Tíz óra tájban a társaság teljes volt annyira, hogy a máskülönbén tágas terem ez alkalommal szűknek bizonyult. Különösen érdekes képet nyújtott a karzati közönségnek, mely nem győzött eléggé gyönyörködni a kaleidoszkop-szerűen minden pillanat alatt változó jelmez csoportokban. A mily poetikus hatást keltettek a csoportok ép oly poetikus volt az igazi tündér seregnek táncza is. Magyaros tüllel járta a esárdást minden nemzet képviselője; a komoly fenséget jelképező görög, a francia esprítvel telt marquis-nő, a tiroli-, svéd-, skót-, angol-lány, a bájos pástornő, a szemében és kezében villámot hordó personificált tűz, a fényes nap, a sziveket rabló eszempész-nő s a gondolatoknak sok más jelképes alakjai, mindnyájan egy érdelemnek hódoltak s a pillanat mámorában áldozatot hoztak Terpszikhóré oltárán. — És a teremtés szebb-

sokkal nagyobb róka Derencsényitől ő parancsolt a várak felett le egészen Vadnáig. Balog, Serke, Söreg, Rimaszécs, Gyöngyös, Sajó-Németi, Dédes, Galgócz, Walgatha kezére bizott, ott az ő kapitányai rendelkeztek. Azaz, hogy volt még Walgathánál is egy nagyobb ur, az ő gyönyörű szilajkedvű leánya, Zelmira. Hejh! beh sokszor rajta felejtette szuró, szürke szeméit a vitéz Krno, a ki első vala a Walgatha vezérei között, de utolsó a Zelmira szívében. Szegény Krno.

Hanem azt meg kell adni, hogy Zelmirának nem is lehetett egy könnyen a tetszését kivívni. Férfiak közt nőtt fel, férfias kedvtelések és foglalkozások között. Lovagolni kitünően tudott, vadászatban és vitézi játékokban legelső helyen állt. A kit a dárdájával el nem ért, azt leveite villogó, tüzet szóró szeméivel. Egy második Atalanta, a szépséges görög amazon. A Meleagerje volt Krno ezredes. Egy vadászatban páratlan bravourral lötte el előle a vadkant. — Krno libegve futott hozzá:

— Zelmira! maga nagyon fejetlen.
A leány a szemé közé nevetett:
— Ugyan miért?
— Hát csak azért, mert ezzel a vaddal engem is meglött.

Zelmira ijedten kérdezé:
— Hol? Veszélyes?
— Óh nagyon, de nagyon veszélyes. A szívemet érte. Most már gyógyítsa meg.

A leány gunyosan felkaczagott:
— Óh maga Bálám számára! Hát azt hiszi, hogy ezzel nekem valami nagyot mondott? Hogy én el vagyok ragadtatva a maga gyönyörű termete, hódító külalakja, ékes ábrázata által? Akár sohase látnám!

Aztán, hogy valami szokatlant mondjon neki, lenézőleg, büszke mosolylyal tette utánna az igéző tündér:
— Tudja meg ön, hogy én királyokra várok, — azzal otthagya a faképnél.

A lesújtott Krno pedig csak annyit mormogott magába:

— Vársz vársz. Szeretnék én annak a királynak a szemé közé nézni . . .

— No — hát nem sokára oda nézhetett. Előbb azonban a vezéreivel kellett megküzdeni. — Az ifju Mátyás király alig hogy trónra lépett, első országos

bik felének e buzgalmban méltó részt vett magának az erősebb fél is: a férfi-íjűség színe-java. A négyeseket három colomban több mint hatvan pár tánczolta. A felállott sorokban a következő jelmezeket láttuk: Gróf Almásy Arthurné (görög, uszalyos fehér chiton, bíbor chlána), Marton Jánosné (rococo gazdag XIV. Lajos korabeli izléssel), Szeredinszky Sándorné (XVI. sz. beli francia pástornő), Ledniczky Péterné (tűz: rövid ruha felesapokdó lángokkal, sisak és palladium), Szentmiklóssy Kálmáné (napolyi narancsúrú), Kálniczky Gézáné (hóvirág), Gedeon Jánosné (nap pálmaleveket utánzó napsugarakkal), Dobozi Danielné (a négy világtájat ábrázoló costume szelrőzsával), Szeleczky Jolán (jégvap), Szentmiklóssy Istvánné (rococo), Glósz Vilma (magyar menyecske, rövid rokolya, piros esizma), Bárdossy Etelka (papillion), Török Evi (eszempész), Alitisz Anna, Mihalik Margit, Szentiványi Margit (mindhárom Graetchen, Margitvirágokkal). — Izsépi Ilka (lepke), Marton Anna (nefelejtés), Soós Irén (postagalamb, fehér galambdiszszel, levél tászkával), Kubinyi Jolán (sellő), Ethey Aranka (svéd-leány), Kern Jolán (matróz, dánakalap, rövid szoknya vitorlás hajókkal), Stolez Biri (vadász, paska, vadásztarisnyva), Ráski Erzi (skót leány), Komjáthy Gizella (vadrózsa), Baksay Gizella (spanyol utcai táncosnő, eszergőkkel, dobbal), Lubik Anna (ezicza), Veres Klárika (tiroli leány), Forster Zsófi (szelrőzsa), Benyo Aranka (festőnő), Benyo Anna (svédnő), Stirban Erzi (kagyló), Szeifert Antalné (babatündér), Bihari Margit (fejedelemnő a „Madarász“ cz. operettből), Kubinyi Szeréna (spanyol leány), Fáy Margit (vadrózsa), Fáy Lenke (skótleány), Gundelfingen Márta (skótleány).

Jelmez nélkül béli ruhában jelen voltak még: Hámos Lászlóné, B. Nyáry Sándorné, Nyáry Margit és Ilona baronessek, Mihalik Dezsóné, Máriaassy Barnáné, Kubinyi Sándorné, Fáy Viktorné, Lukács Gézáné, Kubinyi Gézáné, Lokesánszky Endréné, özv. Bíró Bertalané, Smegner Károlyné, Baksay Józsefné, Soós Ferenczné, Máriaassy Gizella, Bihary Lujza, Mirka Károlyné, Stech Kálmáné, Szeleczky Dénesné, Lengyel Györgyné, Medveczky Sándorné, Szeifert Antalné, Bárdossy Pálné, Draskovich Gáborné, Alitisz Pálné, Molnár Lajosné, Gundelfingen Lucezianné, Török Jánosné, Beliczky Viktorné, Reisz Józsefné. A karzaton is díszes és előkelő hölgyközönség foglalt helyet: ott voltak: Máriaassy Andorné, Ragályi Gézáné, Szakall Vinczéné, Baksay Istvánné, Dr. Veres Samuné, Hámos Zoltáné, Ruthényi Béláné, Dezsóti Gizella, Turóczy Józsefné, ifj. Süteő Istvánné, Süteő Ilona, Tomcsányi Lászlóné, Stolez Jolán, Káposztás Erzi, Szabó Györgyné, Simkó Endréné, Jeskó Sándorné, Barna Imréné, Lőkóvi Lipótné, Kishonthy Józsefné, Szontag Károlyné, Schulhof Pálné, Szabó Mihályné, Folyami Kálmáné, Raisz Miksáné, Szöllösy Juliska, Kállay Róza, Kellner Péterné, Györi Etel, Daniélisz Etelka és Gizella, Szlávi Juliska és Mariska, Törköly Józsefné, Eszényi Gyulané, Perjési Pirokska, Richter Vituzsné, Pitta Lipótné, Geese Teréz, Gasko Jánosné, Soós Gyulané, Szabó Károlyné, Dr. Lichtschein Adolfné, Kármán Ida, Kalla Mihályné, Wagensommer Jánosné, Miskolezy Istvánné, Osváth Frigyesné, Stirnberg Katinka.

E szokatlan nagy számú társaság az elismerés meleg hangján emlékezett meg a nőgyesület tisztviselői karáról, különösen Bornemisza Lászlónéról, kinek jelentékeny része van az est sikerében. A rendezőség élén Draskóczy László buzgókodott s bár mindnyájan részt vettek a siker előmozdításában, kiváló elismerés illeti Török Gyulát, ki francia marquis, Bornemisza Elemért, ki bosnyák bég jelmezben végezte a rendezői teendőket, Szabó Kálmánt és Szelecsy Ödönt a nőgyesület jegyzőjét, továbbá a rendezőség mindazon tagjait, kik a hölgyek mulattatásáról fáradságot nem ismerve gondoskodtak.

Az anyagi tekintetben is fényes multság reggeli hat óráig tartott. — A résztvevők egy kedélyes időtöltés emlékével gazdagabbak lettek. Ikarus.

gondjai közé sorozta a esehék garázdálkodásaitól megszabadítani a felvidéket. Már Hunyady János próbát tett vele, s bár több várat elfoglalt, végkéi kiszorítani nem volt képes, sőt halála után még nagyobb hatalomra tettek szert. Mátyás hűséges vezéreit Rozgonyi Sebestyént és a sánta, de harcias és vitéz egri püspököt, Hédervári Lászlót küldötte el ellenök. Rövid idő alatt bevették Dédest, Sajó-Németit s ostrom alá fogták Vadnát, a Walgatha egyik főfőszékét.

Rozgonyi beüzent a esehéknek:
— Köröskörül égnek váraitok, futnak vagy foglyok társaitok. Adjátok meg magokat a király hitére.

Azok visszaüzenték.
— Jól tudod, hogy mi huszíták vagyunk. A te királyodnak hitében nem bízunk és arra semmit sem adunk.

Erre aztán rettenetes dühbe jött a vezér:
— Mit? még ti az en királyom hátát és szavát semmibe sem vészték?

Rögtön parancsot adott ki, hogy a magas hegyen fekvő, de egészen még el nem készült várat teljes erővel ostromolni kell. A felmentésére küldött segédesapatot szétzórta, mialatt a püspök a vár ellen intézett támadást. Walgatha a hiányos falakban nem bizván, kirohant, s többet magával átvágta magát a magyar seregen. Galgócz alatt Komoróczykkal egyesült. A magyar vezérek nyomban követték őket. — Ezek azonban féltökben be nem várták Galgóczon a királyi sereget, hanem a Sajó völgyén fel Rimaszécsig vonultak. Itt már esatát állttak, de szerencsétlenül. A győzelem a magyaroké lón. Walgatha megsebesítve fogatott el, rajta kívül még 250. — Az elfogottak között volt a férfias bátorsággal harezoló Zelmira is.

— — — — —
Pár hó múlva a magyar vezér diadallal vonult be Budára. — A hős Rozgonyit örvendő fogadta a fiatal Mátyás, ki nem csak szellemi, hanem testi fejlettségre is meghaladta korát. Nem magas, de erőteljes ifju; arczán erély, méltóság; szemében a tettvágy lángoló sugara.
— Kezvesen érintenek — szolt a vezérhez — hősi babéraid. Derekas munkádért fogadd országom nevében köszönetemet.

— Felség! a hazáért és királyért életünk is kevés áldozat. —

Képviselőválasztók értekezlete Jolsván.

A jolsvai kerület képviselőválasztói közül mintegy 400-an mult hó 26-án nagyszabásu értekezletre gyűltek össze, hogy alkalmat nyujtsanak közszeretben álló képviselőjüknek: Kubinyi Gézának a polgári házasságra vonatkozó politikai pártállásának indokolására és nézetei fejtegetésére.

A látogatott értekezletről hozzánk érkezett tudósításokból kitünik, hogy milyen nagyfoku bizalommal viseltetik a jolsvai választókerület kedvelt képviselője: Kubinyi Géza iránt, s hogy teljesen osztják kifejlett nézeteit, melyek a kormány kifejtett álláspontját a maga egészében helyeslik.

Tudósításunk az értekezletről következő:

A f. hó 26-án lefolyt Jolsva kerület választóinak értekezletén Mihalik Dezsó elnökle mellett mintegy 400 választó polgár jelent meg. Az értekezlet jknyvének vezetésével Habány József városi jegyző bizott meg. Bazilidesz Gusztáv elnökle mellett 3 tagu küldöttség kérte fel Kubinyi Géza orsz. gyűlési képviselőt a megjelenésre. Beléptekor lelkes éljenzés fogadta a szeretett képviselőt. Az elnök felkérése után megtartá nagyhatásu beszédét. Olyat, melynek minden mondata gyűjtött, minden részlete nemesak a szívre, a kedélyre, de az értelemre, az elfogulatlan s felvilágosodott elmére is hatott. Hangja nyugodt, tárgyilagossága tiszteletet parancsoló s rokonszenves volt. Szavait, különösen midőn a jelenlegi politikai helyzetet mint törvényhozó bírálta s mint ilyen fejté ki elfogulatlan férfias nyílt álláspontját, követte lelkes éljen és helyeslés. A szép beszéd pontja az volt, hogy a jelenlegi liberális kormányt, annak programját minden erejéből kész támogatni.

Utánna Vrbjár Péter esp. plébános szolt, ki a Schopper püspök levelét síma hangon irtnak s a szigoru köteletség szultle levelnek, míg a Kubinyi Géza levelét sértőnek, érdesnek jelenti. Nagy moraj és zugás támadt erre, ugy hogy a beszédet abba kellett hagynia. A polgári házasság s a kormány programja ellen tiltakozva — az egyházában gyűjtött aláírásokat nyujtotta át. Kubinyi Géza válaszában: az értekezletre bizva a kérdést, hogy a püspök vagy az ő levele-e a simább? Válaszolva arra, hogy a kormány békét akar, s nem akarja, hogy a polgárok villámokat rejtő felbök alatt éljenek; azt mondja, hogy mások terjesztik a fergeteget, pedig nincs rá ok akkor, ha a római kormány oly törvényjavaslatot nyujt be, hogy a mely pap polgári bizonylat nélkül adná össze a házaspárt első sorban 1000 lira, másodsorban állásától, harmadizben minden.öl való megfosztással sujtandó. Pazar körjegyző szoltal fel ezután, kinek a dr. Eck és Luther vitatkozásai jutnak emlékébe, pedig itt álampolgári köteletség teljesítése a fő, mondván: „A haza minden előtt,“ — minden felekezetenél — az eskü szentnek kell hogy legyen. Ezt pedig nem az: hogy hol? és ki előtt? de az teszi szentté, hogy meg van-e az tartva. Így a zsidónál is a házasság szentség.

Stefanesok Károly — Vrbjarral szemben — Kubinyiban biztosítékot lát arra, hogy mint a multban, ugy a jövőben is választókerületének javát, boldogságát fogja munkálni saját és többek nevében bizalommal is viseltetik; s Kubinyi életével végzi szavait.

Golda polemikai plébános, a házasság szentségét magyarázva, dogmába ütközöcek találja a polgári házasságot, s mert Francia stb. országokban nem bizonyult szerinte az üdvösnek, mert népünk nem éret arra, attól „irtózik“, ne azon törje a kormány a fejét, de hogy miként kellene oda hatni, hogy a nép itt is boldoguljon s Amerikába ne keljen menni. Végül 600 választónak kérvényét adja át, kijelentve azt, hogy azok „irtóznak“ a polgári házasságtól, s ha azt támogatja a képviselő a jövő szavazásánál lássa! Különbén nem a hordók tejetéről, de a szent oltártól fogja használni a fegyvert.

Mihalik Dezsó válaszolva a „nagykaliberű“ be-

— Jól esik ezt hallanom épen most, mikor tölünk sokan elpártolni törekednek.

Majd megkérdezé tőle:

— Hát elfogtatók Walgathát?

— El, felség, sőt még nem kevésbé érdekes foglyot is hoztunk.

— És ki az?

A Walgatha leány.

Rozgonyi intett, s pár percz múlva a király előtt állott Zelmira a maga bájos szépségében. — Aranyzóke haja hosszan omlott le vállain, hátán köröskörül; egész arca piros az izgatottságtól és ségyentől; kék szemé lázasan ragyogtak; testét harezai öltöny fedte, mely sajátos ellentétben állt lányos megjelenésével.

A király lebilineselve nézte egy ideig.

— Üdvözlég erdők szép rózsája! — mondá azután hozzá lépve. — Sohasem hittem volna, hogy azok a komor és rossz hírű szikla- és deszka-várak ilyen gyönyögt is rejtegetnek.

Zelmira daczosan vetette fel fejét.

— Szívesen fogadnám a király nyájaskodásait békés időben, de most, midőn ellenségesen állunk egymással szemben, midőn fegyverrel üzi, irtja hitfeleimet, fölperzselleti otthonaikat, tömlőczre veti nehéz sebben apámat . . . most én, a kit harezolva fogtak el, sötét börtönt vagy hóhérpallost várok.

Az urak elképedtek a leány vakmerőségén. Csak Mátyás mosolygott, s azzal a mosolygással tökéletesen zavarba hozta Zelmirát. Ő haragot és nem mosolyt várt. Tévéteg tekirttel bámult a király fiatal, üde arczára, s rokonszenves vonásainak mindenike mélyen bevésődött lelkébe. Hát még a mit mondott neki:

— Kegyed balul ítél meg egy királyt. Nem esudáalom; erdőkben, durva, fosztogató, gyilkoló rablók között nőtt fel. Egy királynak legszebb kötelessége a megkegyelmezés. Növel szemben elodázhatlan. Én kegyedet szabadon boesátom. Hanem a testvéreknek (így neveztek magukat a esehék) azt üzenem, hogy találkozni akarok velök, s megküzdeni váraikért seregestől, de ha kell egy szál karddal is.

(Folyt. köv.)

szédre, kijelenti, hogy az egyház kötelessége az egyháztal-
gok erkölcsi életét s javát munkálni, az állam kötelessége
főleg, mint ma, is van a polgárok vagyoni s birtok érde-
keit szolgálni, ez pedig közvetlenebbül a polgári
házasság behozatala által inkább lehetséges, s mivel
megakadályozza még a vadházasságot is, s a vegyes ház-
asság kötelessége elhíttetni szokott békétlenség esirait —
a polgári házasságot elvből üdvösnék látja.

Szlábely Máttyás chiznyói ev. lelkész társai ne-
vében is a polg. házasság behozatala mellett szólnak.

Bazilidesz Gusztáv, mivel az egész ország, il-
letve annak valamennyi törvényhatósága, már pedig azt
az ország értelmisége képezi, bizalommal viseltetik a je-
lenlegi kormány s programja iránt, s így ő is mint köz-
igazgatási tisztviselő, s mert a polgári házasságot köz-
igazgatási szempontból is észszerűnek látja, azt pártolja,
politikai nézete azonos a képv. állásával. Indítványozza,
hogy a tárgy eléggé kimerítve lévén, az értekezlet fejez-
tessék be!

A kath. papság eltávoztván, Molitórisz járásbíró
kijelenti, hogy: ha a képv. úr mint eddig, ezután is oly
szívén fogja viselni kerületének érdekeit — tevékenysége,
mint reményli, a mai naptól sem fog lohadni, hiszi, hogy
bizton számíthat választóinak bizalmára.

Szólásra senki sem jelentkezve, az elnök kimondja,
hogy az értekezlet egyhangulag helyesli képviselő-
jének s így a kormány politikai programját, illetve
álláspontját.

Ezzel az értekezlet feloszlott.

Tudósítónk azzal fejezi be közlését, hogy Kubinyi
Géza ország. képviselő bírvá mandátumát, — s a kerület
teljes bizalmát, — erre máris méltóvá tette magát, azon
uton haladva, ez értekezlet nélkül is folytathatta volna
nyugodt lelkiismerettel önzetlen munkáját, — nem nyújtva
alkalmat arra, hogy a papság által — aláíratott petíciók
átadása ily ünnepélyességgel történjék.

A diurnistákat segélyező egyesület hangversenye.

Ügyesen összeállított, élvezetes műsor, még
élvezetesebb előadásban, szorongásig megtelt
terem, lelkes közönség, éljenzés, tapsvihár —
ime ez nagyjában a diurnisták hangversenye,
mely folyó hó 1-én tartatott a „Három Rózsa“
nagytermében. Megérdemli, hogy amennyire te-
rünk és időnk engedi, kissé részletesebben is
megemlékezzünk róla. — Az új életre ébredett
dalárda a „Veteránokat“ adta elő a legnagyobb
precizitással a közönség tapsai között. Azután
Mihályi Lajos szavallta el lapunk tárczarov-
atában olvasható sikerült alkalmi költeményét.
Utána Soós Irén k. a. bájos alakja jelent meg
az emelvényen, s újjai alatt fölhangzott a billen-
tyükön a „Die klagende Nachtigall“ fül-
bemászó zenéje, melynek hatása alatt szinte
éreztek az erdők illatát, a falombok susogását,
a fülemüle panaszos danáját. A közönség alig
tudott vele betelni, s többre is vágyakozott, mire
a kisasszony magyar dalokkal kedveskedett, ami
még fokozta a lelkesültséget. Ily felfokozott han-
gulattal hallgatta már a közönség Szeless
Ödön felolvasását a „Világfiáról“, egy Balam-
bér Micibáld nevű szelkergetőről, a kit utóbb
saját katechismusa ejt meg.

Követte őt az emelvényen a szöke Lorelay:
Rábely Katieza k. a., ki kedves hangjával a
leggyönyörűbb magyar nótákat dalolta, még pedig
úgy, hogy a közönség perczekig adott kifejezést
tetszésének, s többet is óhajtott hallani, mire a
kisasszony egy nagy hatást keltő tréfás dallal
töltötte meg a programot, — dalait zongorán
kísérte Wagensommer János. Ugyancsak
kísérlettel, még pedig cigány zenekar kíséretével
játszott igazi bravúrral zongorán Glosz Aranka
k. a., éljenzést, tapsot és elhallgathatlan újrázást
idézve elő. Nem is hallgatta el a bájos műked-
velő, hanem újabb és nem kevésbé tetsző nép-
dalokkal elégitette ki a lelkes közönségét. Az utolsó
szám volt Desewffy, Gizella k. a. tilinkó-
játéka szintén cigány zene mellett. Bámulatos,
hogy az a kis eszköz olyan felséges hangokat
adhat ki. A közönség nem tudott a tilinkó édes
dalaival betelni, s alig bocsátotta le a kisasszonyt
az emelvényről.

A hangversenyt tánc követte. Mikor e so-
rokat írjuk, még kezdetén van a táncmulatság.
Kipirult párok lejtének, tüzes szemek égetnek,
s vidám zene mellett örömteli szívvel gondolja
mindenki: ej! hajh! sohse halunk meg! X.

Hirek és vegyesek.

Emberbaráti indítvány. A városunkban hideggel
és éhséggel küzdő szegénység kétségbeejtő helyzete, fo-
kozott mértékben kívánja igénybe venni a környéket s
mintegy kötelességévé teszi a társadalomnak, hogy a nél-
külözök segélyére siessen. Ezen emberbaráti szempontnak
hódolva indítványozzuk, hogy állítson fel a tek. vá-
rosi tanács népkönyvtárát a megyei közkör-
házban, hol nyomorban levő embertársaink naponkint
levest, főzeléket és kenyeret kapjanak. Együttal gondos-
kodjék melegező szobáról is, melyre épp oly
szükség van, mint a népkönyvtár. (Besküldött.)

† **Hanvay Aladár.** Örök élet mosolygott le arcá-
ról, pihenni nem tudó tetterő szeméből, telt, erős tag-
jai aczélizmokra vallottak. — s a halál néhány rövid
percz alatt utközben orozva megölte. Vele a régi, jó táb-

labirói világnak egy tipikus alakja szállott a sírba. Jel-
legzetes, magyar arc, tiszta, magyar érzés ékesítették.
Nyílt jellem, egyenes gondolkodás, őszinte, szókimondó
természet voltak, ma már ritkaság számba menő erényei,
párosulva azzal a nyájás, szives modorral, melylyel min-
denkit megnyert és lekötöztetett. Nem szeretett csillogni,
a maga neves egyszerűségében elvonulva élt a közügyek-
től, minden idejét és erejét családjának és a gazlálko-
dásnak szentelte. Családi élete boldog volt, de nem ment
mégsem a keserűségek től. Rövid idő alatt nejt és két
leányát a legrészebb korban kellett sírba temetnie. Halála
gyászba borította megyénk legelőkelőbb családait, melyek-
kel rokonságba állott. A Hanvay-család egyike megyénk
legtőrszökőbb uri családjaiknak, mely eredetét a XII-ik
századig viszi fel, s megyénknek nem egy alispánt adott.
— Ez ősi, derék családnak volt az elhunyt köztisztelet-
ben álló, méltó ivadéka, Hirtelen halála széles körben
megdöbbentést és megillető részvétet keltett. Temetése f.
hó 27-ikén igen nagy számú gyászoló közönség mélyen
érezte bánata mellett történt. — A család a következő
gyászjelentést adta ki: Hanvay József, Ilona, Matild,
László és István; — özvegy Ragályi Ábrahámné szüle-
tett Hámos Matild; — Farkas Ábrahámné férjével s
gyermekével; néhai Ragályi Miklós árvái; — Ragályi
Béla nejjével s gyermekeivel mélyen megszorodott szív-
vel jelentik feledhetetlen jó atyjok, vejének, sógoruk illetve
nagybátyjoknak Hanvai és gömör-szárósi
Hanvay Aladárnak folyó 1893. évi január hó 25-én,
délután 3 órakor, életének 58-ik évében szélhűdés követ-
keztében váratlanul történt gyászos elhunytát. — A meg-
boldogult hűlt tetemei folyó évi január hó 27-én (pénteken)
délután 2 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartásai
szerint a hanvai sírkertbe örök nyugalomra tétetni. —
Áldás és béke lengjen felejthetetlen drága porai felett!
— Kelt Csizben, 1893. január hó 25-én.

Nemes élet nemes vége. Megemlékeztünk már
Balogh Béla volt putnoki lelkész haláláról és nagy-
becsű irodalmi hagyatékáról. Most azon ritka jótékony-
ságot regisztráljuk, melyben végrendelete által — ma-
gának éreznél maradandóbb emléket állítva — a putnoki
ev. ref. egyházat részesítette Ugyanis 400 frt kész-
pénzt és 20 hold földet hagyott reá azon kikötéssel,
hogy annak jövedelme 50000 frtig tőkésítették, s a
papi fizetés alapjául szolgáljon. Poraira áldást esdhet az
egyház, mely szerencsés volt őt, bár sok vihar között,
magának mondani.

Megyebizottsági tag választás. A szárósi körben
megejtett megyebizottsági tagválasztás az igazoló választ-
mány megsemmisítésén, a pótválasztás január hó 23-án
ment végbe Dapsy Béla elnöke alatt. Ez alkalommal
megyebizottsági tagokká választottak: Dapsy Géza és
Vlaho János.

A gömörmegei ifjúsági bál. A bálók, a tánc
egyik legkedvesebb mulatsága és idők óta a fiatalságnak
s különösen mi magyarok előszeretettel ragadunk meg
minden alkalmat, hogy magunkat kitáncoljuk. Tánczo-
lunk tavasszal, nyáron, ősszel, egyaránt; de leginkább
mégis a farsang a tánc tulajdonképeni ideje. Egymást
érik ilyenkor a bálók: öt hat héten át úgy szólván sza-
kadatlanul szót a zene. F. hó 11-én a bálók rohamos
egymásutánját, a gömörmegei ifjúsági bál váltja fel,
mely valóban szépnek és jónak ígérkezik. A bál sikeréről
nagyban tanuskodik a meghívó, mely a következőleg
hangzik: Meghívó a gömörmegei magyar közművelődési
egyesület javára Rimaszombatban, 1893. évi február hó
11-én a „Három róza“ nagytermében rendezendő zárt-
körű gömörmegei ifjúsági bálra. Rendező-bizottság:
Draskóczy László b. b. elnök, Mariássy Gyula b. b. al-
elnök, Török Gyula b. b. alelnök, Bornemisza Elemér
b. b. pénztárnok, Szeless Ödön b. b. jegyző, Desewffy
Árpád, Diószeghy Zsigmond, Diószeghy László, Diószeghy
Dezso, Fáy Gyula, Farkas Géza, Feledy Ferencz, Glosz
Gyula, Hanvay József, Hevessy Barna, Hevessy Péter,
Löcherer Gyula, Luzsénszky Henrik br., Madarassy Zoltán,
Marton István, Nagy Elemér, Nagy Iván, Nehrer
László, Nehrer Gyula, Nyáry László br., Papszász Gyula,
Radvánszky György, Radvánszky Kálmán, Ragályi István,
Szabó László ifj. Szabó Nándor, Szakáll Ferencz legifj.,
Szeleczky Zoltán, Szeleczky Árpád, Szentiványi Géza,
Szentmiklóssy Béla, Szilárdy Béla Kezdetre 9 órakor. Je-
gyek ára: Személyjegy 3 frt. Családjegy 2 személyre 5
frt. Karzati ülőhely 2 frt. Felülfizetések a jótékony célra
közönséggel fogadtatnak. Jegyek e meghívó előmutatása
mellett Lőkővies Lipót ur üzletében és a bál estélyén a
pénztárnál válthatók.

Vallás vizsga. A közs. elemi-, leány- és fiúiskolák
ev. ref. vallású növendékeinek félévi vizsgálata mult hó
31-én tartatott meg a községi fiúiskola egyik termében,
Szabó Gyula serkei lelkész és Beeske Bálint jános tanító
elnöke alatt. Ugy a hitoktató Pál Ferencz helybeli se-
gédlelkész, mint az énektanító a veterán Szöllősy István
emberül megfelelték feladataiknak, amennyiben ugy a fe-
leletet szabatossága, mint az ének precizitása teljesen
kielégítették a cenzorokat, nem különben a szülőket s
hallgatóságot is, minek Szabó Gyula lelkész-elnök bezáró
beszédében kifejezést adott.

Megőrült állomásfőnök. A nyustya líkéri vasútállo-
más főnöke Kelemen János hivatalos dolgainak rendetlen
végzése által már régebben gyanura szolgáltatott okot,
minélőgva a mult hó 27-én egy vasuti rev'zör küldetett
Nyustyára a végből, hogy az állomás könyveit és szá-
madatait vizsgálja meg. Kelemen — az állomásfőnök —
akkor magához vette a pénztárnak mintegy 38000 frtnyi
pénzkészletét, s azzal eltűnt. A táviratilag elrendelt hi-
vatalos nyomozat folytán Kelemen Jolsván — találtak
meg a csendőrök; az állomásfőnök akkor is borozgatott,
s a csendőrök kérdéseire adott feleleteiből s valamint
egész viselkedéséből nyilvánvalóvá lett azonnal, hogy a
szerencsétlen ember megtévelyodött. Megtalálták nála a
vasuti állomás egész pénzkészletét, mit két napon át ma-
gával elcipelt; a csendőrök Nyustyára kísérték vissza, hol
Porubszky szolgabíró lakásán orvosi és csendőri felügye-
let alatt fekszik. A szerencsétlen ember és családja iránt
általános a részvétel.

Halálozások. Kovács József, jánosii ügybuzgó
körjegyző f. hó 29-én vasárnap elhunyt. Benne a kör-
jegyzői kar egy derék tagját veszítette el. — Danes-
házy Nagy Gusztáv n-rőzei keresk. isk. tanárt súlyos
esapás érte. Neje sz. Köpr Vilma, kivel alig 1 1/2 évet élt
boldog együttélésben Türekösön (Brassóm) rövid szenvedés
után, 24-ik évében elhunyt, itt hagyva szerető férjét s

szerelme zálogát; hat hetes kis fiát. Béke lengjen porai
felett!

Gyászjelentés. Stolez József és gyermekei: Lajos
neje és gyermekével, Emilia és Mariska; — Id. Trajtlér
Sámuel nejjével; — Trajtlér Matild és férje Kerekes Ist-
ván; — Stolez Károly valamint a többi rokon nevében
is fájdalomtól megtört szívvel jelentik a szerető hűves,
felejtethetlen jó édes anya, gyermek, testvér, meny, illetve
rokon Stolez Józsefné szül. Trajtlér Emiliának folyó ja-
nuár hó 29-én d. e. 10 órakor, pár napi szenvedés után,
életének 52-ik, boldog házasságának 33-ik évében történt
gyászos elhunytát. A boldogultnak hűlt tetemei hétfőn,
január hó 30-án d. e. 3 órakor fognak a róm. kath.
egyház szertartásai szerint a rimaszombati sírkertben örök
nyugalomra tétetni. Az engesztelő szentmise-áldozat az
elhunyt lelki nyugalmáért kedden, január hó 31-én d. e.
9 órakor fog a rimaszombati róm. kath. templomban a
Mindenhatóknak bemutatni. A béke anyala virasszon
áldott porai fölött! Rimaszombat 1893. január hó 29-én.

Meghívó. A Jolsván állomásozó m. kir. 16-ik hon-
véd gyalogezred 3-ik zászlóalj altiszti kara a helybeli
„Korona“ vendéglő nagy termében folyó évi február hó
4-én a m. kir. honvéd altisztek özvegyeit és árvaít se-
gélyező egyesület alapjára zártkörű táncvigalmat rendez.
melyre t. ezimet és b. családját tisztelettel meghívja a
rendezőség. Belépti-díj: Személyjegy 1 frt. Család egy
2 frt. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag
közé tétetnek.

Tűzoltó bál Jolsván. A tűzoltó egyesület —
mint azt levelezőnk írja — f. hó 22-én bált rendezett
Jolsván. E bál ugy erkölcsileg, mint anyagilag teljesen
sikerült, amennyiben ugy a város mint a vidék intelli-
genciája szép számmal vett részt azon és mulatott tel-
jesen odaadó jókedvvel. A tiszta jövedelem 71 frt 14 kr.,
mely összeg a tűzoltói népkönyvtár megalakítá-
sánál alapul fog szolgálni, mint levelezőnk sejtieni véli
egy polgári olvasó-egylet felállításának esiráját is magában
rejtethi. Ugy legyen! A bálon résztvettek: Kuna Aurélné
bálynja, kit Mariássy Gyula vezetett be a Rákóczi lelke-
sedést keltő hangjainál, továbbá Victórisz Sándorné és
Etelka, Radnay Károlyné és Gizella, Piacsek Rezsóné és
Marsovszky Irma, Illés Gézané, Valika és Hedvig, Farkas
Edéné és Ilma, Szikora Andrásné és Piroška, Ratkovszky
Arpádné, Remenyik Edéné, Baltazár Antalné, Tavassy
Lajosné, András Jánosné, Habány Józsefné, Czibur Erilné,
Lakner Emilia, Mesko Miksáné és Irénke, Kirchmajer
Gusztávné, Urban Aranka, Holéczy Irén, Koricsánszky
növeker, Bodiczky Márkné és Hermin, Banko Jánosné
és Juleska, Pour Ella, Koch Imréné, Kajaba Andrásné,
Matild és Ilona, Czírbesz Samuné, Glósz Gizella. Vidékről
ott voltak: Jaczko Lucziánné és Hermin k. a., Vitális
Andrásné és Juliska, Hertan Sándorné, Hamrák Lajosné
és Hamrák Gizella kisasszony.

Eladó állatok és termények. A rimaszombati m.
kir. földműves iskola gazdaságában folyó év január hó
utolsó napjától készletben van eladásra. 1. drb. Számfe-
letti mustra tehén, 5 drb. Yorkseir kauszöld, 8 drb.
Yorksheir koczaszöld. Termények: 20 gr. chevallier
árpa vetőmagnak 7 frt 50 kr., gyümölcsfák darabonként
25 kr., egységi áru. Rimaszombat, 1893. január hó 4.
Rády István, igazgató.

Mulatság. Ispánmezőn január hó 29-én szépen si-
került mulatságot rendezett a fiatalság. A szépen feldi-
szített táncz helyiségben magyar zene mellett virradtig
mulatott a nagyszámú résztvevő közönség. A mulatság
folyamán alig lehetett mást, mint magyar szót hallani,
ami a közelmulthoz képest is a magyarosodás jelentékeny
előhaladásáról tesz tanúságot. A főérdem e részben Ho-
néczy Ödön újvársi lelkészét illeti, kinek ebbeli buzgó
áradózása őszinte elismerést érdemel.

Ritka madár vidékünkön. A napokban a dűsai
határban Hámos Aladár egy ritka szép és nagy
szürke keselyűt (vultur fulvus) lőtt, mely hihető-
leg távoli magas hegyvidékről kóborolt ide. Szakértők
állításai szerint 100 év elrappulhat, míg ismét ilyen nagy
ragadozó madarat lát e vidék. A páratlan példányt Há-
mos Aladár a helybeli főgimnázium muzeumának aján-
dékolta.

Baromfi-tenyésztők figyelmebe. Az állatkert is-
mert jó nevé, legrégibb tyukászata részére, tenyésztés
céljából a földművelésügyi m. kir. minisztérium hozzá-
járulásával a haszon, vagyis hústyúk fajok, u. i. sárga
Cochinhina, világos és sötét Bráma, Plymouth Roks és
fekete Langshan tenyész-törzsek: minden fajból 2 kakas
és 4 tyúk, továbbá különféle sport-tyukfajokból (viadorok)
egy-egy törzs egyenesen Angliából lettek a legmegbízha-
tób londoni baromfi-kereskedő által magas árért besze-
rezve. A remek fiatal állatok már megérkeztek az állat-
kertbe és ugy azok, mint egyéb szintén kitűnő példányok-
ban tartott más fajtyúkuk tojásaira megrendelést elfogad
az igazgatóság, és kívánatra küld egyszerű árjegyzéket
ingyen, bérmentve. Képes árjegyzékek 50 krajczárnak
kiszármazás, vagy levéljegyzékben leendő előleges bekül-
dése után adatnak postára bérmentve. Az állatkert
baromfi-tenyészdeje nagyhangu reklámokra nem szorul. Leg-
jobb ajánlat az okszerű tenyésztő közönség pártolása, mely
évről-évre fokozott mértékben keresi fel megrendeléseivel.

Egy népkönyvtár. A mai korhoz méltó hazaszere-
tet tettekben nyilvánuló fényes példái találgatják fel a ja-
nos-i, ez idő szerint 657 kötetből álló s beirtalom szer-
int is értékes népkönyvtár megalapítása — s növeke-
désében. E könyvtár alapja az 1883. évben vettett meg
az éneklőkar által akkor rendezett táncmulatság 205 frtot
tevő tiszta jövedelméből. E fényes anyagi eredmény fő-
ként Török Bálint s lelkes neje fáradhatlan ügybuzgósá-
gának köszönhető. kik a nemes cél érdekében ösömmel
vették pártfogásukba az eszmét s azt általánosan ismert
közkeveltségök- s előnyös összeköttetések által, meg a
saját áldozatkészségükkel is szép sikerrel megvalósították.
Az alig meg lévő, a könyvtár folyvást gyarapodott az
éneklőkar és zélna fordított befektetései által, valamint
ajándékozás útján is. Majd az 1891. évben ismét egy 100,
illetve 120 frtos szállítmánnyal növekedett, melynek árát
felelő részben a megyei közművelődési egyeslet, másik részben
pedig jánosii közönsége ajánlotta fel, a bekötés díjait az
éneklőkar pénztára fedezte. — Az ajándékozók közt ott
találjuk az alapító Török Bálint, Sárközy Gyula, Borbély
László, Pongrácz Ernő urakat, a megyei, kir. tanácsos,
tanfelügyelő urat kisebb-nagyobb adományaikkal; ott ta-

láljuk különösen Lenkey István urat, ki egy maga 221 kötet könyvet áldozott a népművelődés oltárára. Ezek közt van az „Egyetemes regénytár“ két évfolyamának 126 kötete, a „Magyar Salon“ 72 füzet, a Vargyas féle „Szabadságharc-történet“ s egyéb értékes művek, melyeknek ára a 160 frtot jóval meghaladja. — Nem dicséret, vagy ki-tüntetés czéljából soroljuk fel ezeket, mert hiszen az ily nemes áldozatkészség a szép eredményben találja fel megfelelő jutalmát s legméltóbb dicséretét. — hanem igenis azért, hogy a halás köszönet ezen nyilvános kifejezése által hasonló hazafias áldozatra serkentsük megyénk műveltebb s tehetősebb közönségét a népkönyvtárak már régóta vajuló eszméjének megvalósítására. Ez áldozat sok-szorosan teremné meg hasznait nemzeti műveltségünkben, melyről pedig egész meggyőződéssel hirdetjük, hogy hazánk felvirágozása — s nagyságának legbiztosabb alapja leendő a második ezredévben. — Talán annak megírása sem egészen felesleges — ha nem is tartozik a könyvtár történetéhez, hogy a jánosi-i iskola növendékei a jelen év folyamára is megrendelték a magyar gyermekvilág legkedvesebb olvasmányát: Pósnak „Az én ujságom“ című kis lapját; krajezáronként hozzák össze, olykor — talán a szülők ellenkező meggyőződése s gondolkodása miatt — nagy gondal, de mégis kiszerezik évnegyedként az egy frtot, hogy gyönyörködhessenek az ő kis ujságok bővös-bajos hangjában s vonzó s lebilincselő kedves tartalmában, mely valóságos kincs-tára a szívet lelket nemesítő gondolatok — s történetkének. Bizony ez a kis lap, mint nevelő eszköz, mondhatni egymagában majdnem annyit ér, mint ama tankönyvhalmaz, melyet a kis polgár görnyedve emel a tanórára s a melynek ráerőszakolása legtöbbször nem felfelé emeli, — a mi rendeltetése volna, hanem lefelé nyomja őt.

Beniczkyne a Magyar Hirlapnak. A „Magyar Hirlap“-nak megjelenése első napjától kezdve az volt törekvése, hogy mindig újat, érdekeset, becseset gyűjtsön közönségének, ezzel halálva meg páratlan támogatását. Mindenre kiterjedő figyelme, a mit legutóbb is megmutatott, mikor a tanárokat, a tisztviselőket súlyos sérelem fenyegette, a mely ügyet azonban a „Magyar Hirlap“ erőfeszítései folytán következtében remélhetőleg az érdekeltek megelégedésére fogják elintézni. A „Magyar-Hirlap“ közölte a difteritisz pusztításáról a megyei főorvosoknál a „Magyar hirlaphoz“ intézett jelentéseit, a mely közlemény általános feltűnést keltett s Hieronymi belügyminiszter a „Magyar Hirlapra“ való vonatkozással erőfeszítései is tesz. De a „Magyar Hirlap“ a közügyek éber figyelemmel kísérése mellett irodalmi megelégedésről is gondoskodik olvasói részére. A jövő hónap elején a „Magyar Hirlap“ Beniczkyne-Bajza Lenkének, az egész országban nagy népszerűségnek örvendő, kiváló irónőnek egy nagy érdekű regényét kezdi közölni, mely tárgyánál és meséjénél fogva általános feltűnést fog kelteni. A regény címe: *A tültetett virág*. Könyvalakban fogja közölni úgy, hogy befejeztével a „Magyar Hirlap“ olvasói ismét egy értékes, két kötetes regény birtokába lesznek. Beniczkyne regényén kívül még egy nagy érdekű regényt fog ugyanakkor közölni. A „Magyar Hirlap“ előfizetési ára egy hónapra 1 frt 20 krajezár, két hónapra 2 frt 40 kr, három hónapra 3 frt 50 kr, félévre 7 frt és egész évre 14 forint. Ujjonnan belépő előfizetőinknek díjtalanul és portómentesen küldjük meg a „Magyar Hirlap“ regény-kötetét, mely a lapunkban megjelent két érdekfeszítő regényt: Zola Emil „Jaques Damour“-ját és a „Mandarin professzort“ tartalmazza.

Törvényszéki esarnok.

A rimaszombati kir. törvényszék bünyfenítő osztályánál a jövő hét folyamán következő bünyűgyek vétetnek nyilvános tárgyalás alá. És pedig:

- Hét főn, február hó 6-án.
Sulyos testi sértés és egyéb bünyűselekményekkel vádolt Lapin István és társainak bünyűgye.
Szerdán február hó 8-án.
1. Magánlaksértés bünyűtette és egyéb bünyűselekményekkel terhelt Davala András ellen indított ügy.
2. Bodnár János ellen szemérem elleni erőszak bünyűtése miatt folyamatba tett fenytő ügy.
3. Gergely István bünyűfenítő ügye.
4. Itéletihirdetések.
Csütörtökön, február hó 9-én.
1. Szándékos emberölés bünyűtettével terhelt Novotni Ferenc bünyűgye.
2. Rágalmazással vádolt Kalmár János elleni ügy.
3. Ifj. Gál Ferenc fenytő ügye.
4. Itéletihirdetések.

Drága harapás. A sumjácziak előtt nem egy hamar fog feledésbe menni az a különben jelentéktelen okból keletkezett kis esetpaté, mely egyébként közelebről csak Michel Mihálynét érdekli, a mennyiben neki kell az árát megadni. Történt ugyanis, hogy nevezett nő a szomszéd urával Kubaesko Jánossal összeszólalkozott, mit ennek oldalbordája hallván, férje mellé állt; mert hát hiába, a nők leghatalmasabb fegyvere a nyelv, Michelnél is úgy működött, hogy azzal szemben a Kubaesko gazdáé nem, csupán a gazdasszonyé állhatta ki a versenyt. A két nőt azonban már annyira megszállta a harezí kedv, hogy egymás hajába is belekaptak, s e közben Michelné hatalmas fegyverével, melylyel az imént még csak a szóáradatot öntette, ellenfelének újjába oly erővel harapott bele, hogy az kénytelen volt a harezitérről visszavonulnia s aztán az ekként kapott sérülés következtében tizenkét hétig orvosoltatni a kezét. E miatt meg aztán a győztes Michelnének gyűlt meg a baja a kir. törvényszékkel, a mely őt hősies tetteért 3 havi szabadságvesztés és 20 frt pénzbüntetésre ítélte. Ennyibe került neki az az egy harapás, melylyel szomszédasszonya újját akarta megizlelni.

Nebántsd a rózsát. Nem amolyan kerti virágról van ám szó; de hogy a dologra térjek, elmondom magát az esetet. Sz. . . . . községében történt. B. Gyula kissé többet ötvén a garatra otthon, kedve kerekedett esti 10 óra után a koresmába is elnézni, mielőtt Morpheus karjaiba dülne. Igen ám, csak hogy már be volt a koresma ajtaja zárva. De mi az, egy daliás legénynek? Egyet-kettőt ütött rá s az ajtó, a koresmáros által belülről gyakorolt ellenyomás daczára is, kiesett sarkából és a

levante, a megrémült eszlároztól italt követelt, mire azonban az „időn túl“ nem volt hajlandó. Ezzel azonban az ivó kedvében levő vendéget nem lehetett kielégíteni; mert az, mikor látta, hogy a szóbeli parancs engedelményre nem vezet, hathatósabb eszközhöz kezdett nyulni. A koresmáros kényes helyzetét megpillantván leánya, egy valóságos „hebron-rózsá“ közbe lépett, hihetőleg arra számítva, hogy a női bájak előtt a levante megadja magát. De nem úgy történt, mert ugy látszik, a daliás előtt a hogy leve még az eleven rózsánál is kedvesebb volt s így a helyett, hogy meghajolt volna, a bajos virágszálat oly gyöngédtelen érintésben részéltette, hogy az mintegy másfél hétig volt kénytelen a szobát őrizni. Ehhez hozzávéve az ajtóbetörést is, az udvariatlan gavallért a mult napok egyikén a helybeli kir. törvényszék hat havi börtönfűlésre ítélte. Ha megkezdte az „ülést“ majd gondolkozhatik a fölött, hogy a rózsához durva kezekkel nyulni nemcsak illetlenség, de veszedelmes is, mert szurósak a tövisai.

Jelentés

Rimaszombat r. t. város állategészségügyi állapotáról az 1892-ik év IV ik évnegyedében, visszapillantással az egész év folyamára.

(Vége.)

A IV-ik évnegyedben kényszervágás 3 esetben volt. Megsemmisített gümőkóros tüdő 2, metelyes máj 269, hasi borjú 7 darab.

Az egész év folyamán kényszervágás 8 esetben történt. A megsemmisített szervek száma 33, metelyes máj 408, hasi borjú 72 darab.

Közfogyasztástól elvonatott, illetve elásatott általános gümőkór miatt egy darab szarvasmarha.

Végül a t. városi tanács határozatához képest a közbiztonság földjének kerülete felrigoloztatott, hogy tavasszal akácz eseméttel beültethető, környéke ne csupán szebbé váljon, de hogy a végrehajtási rendeletnek megfelelőleg, idővel áthatolhatlan elősövényvel bekerítve legyen.

A levágott állatokra vonatkozó, s általam keresztvónásokkal használhatanná tett marhaleveleket s a vágási lajstromokat, az állategészség rendezéséről szóló törvény rendelkezéseinek megfelelően, az 1892-ik évről, további megőrzés végett jelentés kapesán a rendőrkapitányi hivatalnak szolgáltatam át.

d) Gyepmesteri telep. Dögtér és gyepmesteri telepen IV ik évnegyedben elásatott 1 ló, 1 szarvasmarha, összesen 2 darab állat. Egész év alatt pedig 11 ló, 2 darab szarvasmarha, 2 sertés, 1 juh, 1 kutya, összesen = 17 darab állat.

Megelőző 1891-ik évben = 44 darab állat, vagyis 1892. évben 6 ló, 7 szarvasmarha, 10 sertés, 5 kutya. Összesen 28 darabbal kevesebb, egy drb juhval több.

A míg egyrésztől örömmel emlékezem meg arról, hogy a gyepmesteri telep rendezése, felszerelése 1893. év tavaszára elhatározott, addig másrészt esodálkozom, hogy annak kezelése máig sem biztosított.

V. Vasuti állatszállítás.

Rimaszombat vasuti felrakodó állomásáról a IV-ik évnegyedben elszállított szarvasmarha 6, makkos sertés 1023 darab. Az egész év folyamán szarvasmarha 288, borjú 78, sertés 1288, összesen 1654 drb állat.

Megelőző 1891-ik évben 1540 drb, tehát ez évben 114 darabbal több. Vizsgálatra vonatkozó jegyzőkönyvi másolatok végrehajtási rendelet értelmében a II-od fokú hatóságig minden hó 1-ő napján felterjesztve lettek.

VI. Állattenyésztés.

Az 1892-ik évi első évnegyedes jelentésben megemlékeztem arról, hogy városunk területén 8 darab tenyészbikát és 346 darab tehenet vizsgáltam találtam s e szerint 1 darab bikára, a viszonyainknak megfelelő helyes arány 46 darab tehené esik.

Fajra nézve, a magyar faj többsége s azon tapasztalás, miszerint gazdáink ezen fajtenyésztésre térnek át és hogy tejelésre nézve is a magyar faj semmikép sem állt mögötte a nálunk található simmentáli és másféle keresztzett tarka fajtáknál, igazi örömmel töltött el, melylyel szarvasmarhatenyésztésünk előhaladását reméltem, jeleztem.

Most, hogy kivülem és felettem álió tényezők akaratára a községi bika-tartást beszüntette, méltó aggodalmat táplálók állattenyésztésünk jövője iránt.

Mert a négy darab, részben mezőhegyesi eredetű, magyar faj bikának ma-holnap bekövetkező eladásával nemcsak kiváló tenyészállatok létszáma kevesbedik, de marhatenyésztésünkre gyakorolt jótékonyasága s befolyása megszűnik.

Apaállataink száma kevés lesz s az állat-állomány szervezetenleg gyengébb és rendkívül kevert fajú.

Ha már most arra a „tüdővésznek“ nevezett veszedelmes betegségre gondolok, mely hazánk 14 vármegyében okozta telette nagy közgazdasági károkat és a mely betegségtől városunk a mai napig menive maradt, azt kell véleményeznem, hogy az előidézett állapot szerint annak fellépte városunkban csak idő kérdése lehet.

Addig, míg a rohamosan fejlődő tudomány valamelyes gyógyírt felderít, úgy vélem, az import korlátozása, a tiszta magyar faj okszerű tenyésztése legbiztosabb óvszerünk e betegség ellen.

Igénytelen véleményem szerint városunk gazdaközönsége akkor eszelezkzik helyesen, ha az erkölcsi testületnek vállairól felszabadult terhet, úgy saját, valamint a közérdek szempontjából ismét felveszi s a czélnak megfelelő, kellő számu kiváló tenyész apaállatok tartását valamelyes uton-módon ismét felkarolja, mert ha a tenyész apaállatok tartását elhanyagoljuk, meglássuk nem lesz sem szeri, sem száma azon bajoknak, melyek az egyeseket sújtani fogják, s a melyeknek kapesán városunk közgazdaságának érdeke az erős rázkódtatások sulya alatt fognak szenvedni.

Nem óhajtok ilyen éveket!

Rimaszombat, 1883. jan. 1-én.

Brauner Gyula, városi állatorvos.

Felelős szerkesztő: Lőrinczy György.

Magán-hirdetések.

Eladó ház.

Rimaszombatban a Kossuth-utca 25. szám alatti ház szabad kézből eladó. — Venni szándékozók értekezhetnek Lengyel Sámuel tulajdonossal ugyanott.

Csokrok.

Tisztelettel hozom mindazoknak szives tudomására, a kiknek **báli-, lakodalmi-, eljegyzési-, nev- és születésnap-** vagy egyéb alkalomra bármintő alakú, nagyságú és árú

alkalmi csokrokra

szükségük van, forduljanak alólíró'hoz, hol ilyeket — nem úgy mint a bárhonnét drága pénzen hozatottak: megfagyva és elhervadva — hanem teljesen fagymentesen, friss és üde állapotban a legdivatosabb tartályokban (Manchette) foglalva, jutányos áron szerezhetik meg, ha azt **hat nappal előre** megrendelik.

Vidéki megrendelések az előre meghatározott ár utánvétele mellett pontosan eszközöltetnek.

Rimaszombat, 1893. január 15.

2—2

WIKOUKAL HENRIK,
városi műkertész

NARANCS. CZITROM.

Meszina narancs édes	1 frt 50 kr.	5 kilós postacsomag
Jaffa óriási narancs	1 frt 50 kr.	
Czitrom, szép tartós	1 frt 30 kr.	
Maroni, római	1 frt 30 kr.	
Carfiol, olasz 5—6 rózsá	1 frt 20 kr.	
Alma, nemes fajok	1 frt 15 kr.	
1 kilo Datolya szép friss	— frt 70 kr.	
1 kilo Datolya francia	1 frt 50 kr.	
1 kilo Malaga szőlő	1 frt 50 kr.	
1 kilo Szultán füge dobozokban	— frt 70 kr.	
1 kilo ezukrozott görzei gyümölcs	1 frt 80 kr.	
1 kilo szalon bonbon 1 frt 20 kr. = 1 frt 80 kr.		
1 kilo tea sütemény 1 frt 50 kr. = 2 frt — kr.		

Azonkívül különféle csokoládé,ogyoró, hordós, szmirnai, görzei- és füzér füge, princez mandola, ezukrozott czedrus, mustár, szardínia, száritott gomba, házilag kezelt lekvár, aszalt szilva, dió, savanyított ngorka, torna stb.

Továbbá legfinomabb esemege-sajtok, mint ementali, groji, strachino, imperial, roumadar valódi bosznia és imitált trappista sajtok, lipói és kárpáti juh-turó stb. legjobb minőségben és legjutányosabb áron szolgálók.

TEA. RUM.

Jamaika rum finom 1 liter	1 frt 80 kr.	1/4 kilent
Jamaika rum igen finom 1 liter	2 frt 20 kr.	
Jamaika rum legfinomabb 1 liter	2 frt 50 kr.	
Brazíliai rum finom 1 liter	1 frt — kr.	
Brazíliai legfinomabb 1 liter	1 frt 30 kr.	
Finom cognak, borovicska, szilvórium és különféle legfinomabb liqueurek, mint chartrouse, vanília, czitrom, rózsá, allaseh, punes és a nagyon kedvelt császárkörte Liqueur legjutányosabb áron.		
Császár keverék tea legfinomabb	2 frt — kr.	
Caravan melange tea legfinomabb	2 frt 50 kr.	
Pecco virág tea legfinomabb	2 frt 20 kr.	
Souchong tea finom	1 frt 25 kr.	

Az árak vegyesen is rendelhetők.
Vidékre mindent fagymentesen, ingyen esomalgolva küld utánvét mellett

KOHN ADOLF,
esemege, déli gyümölcs és fűszer kereskedő,
Rimaszomba t. Jánosi-utca.

Hirdetmény.

A nagy-róczei kölesönös segély-szövetkezet a takarékbetétek utáni kamatlatbat 4°-ra állapította meg, miről az érdeklő betevők ezennel értesitetnek.

Nagy-Róczen, 1893. jan. 18.

2—3

Az igazgatóság.